

2020 KKTC CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİNİN ARDINDAN

MEHMET UĞUR EKİNCİ

SETA | PERSPEKTİF

EKİM 2020 · SAYI 299

- KKTC Cumhurbaşkanlığı seçiminin sonucu nasıl değerlendirilmeli?
  - Seçimin siyasi sonuçları neler olabilir?
  - Kıbrıs müzakerelerinin geleceği hakkında neler beklenebilir?

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde (KKTC) COVID-19 salgını sebebiyle yaklaşık altı ay ertelenen cumhurbaşkanlığı seçimleri 11 ve 18 Ekim tarihlerinde gerçekleştirildi. Seçimlerin 11 Ekim'de gerçekleştirilen ilk turunda ilk iki sırayı alan Ulusal Birlik Partisi (UBP) adayı Başbakan Ersin Tatar ile bağımsız aday Cumhurbaşkanı Mustafa Akıncı ikinci tura kaldı.¹ Seçimlerin 18 Ekim günü yapılan ikinci turunda oyların yüzde 51,69'unu alan Ersin Tatar KKTC'nin yeni cumhurbaşkanı olarak seçilirken, oyların yüzde 48,31'ini alan Akıncı siyaseti bırakacağını açıkladı. Sonuçların açıklanmasından hemen sonra seçimlerden galip ayrılan Tatar, KKTC'nin 5. Cumhurbaşkanı olarak 23 Ekim itibarıyla görevine resmen başladı.

SEÇİM SONUCUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

İkinci turda yarışan her iki aday da seçim çalışmalarında Türkiye ile ilişkiler konusuna ağırlık verirken Kıbrıs sorunu ikinci planda kaldı. Seçim propagan-

¹ Seçim öncesi değerlendirmeler ve ilk tur seçim sonuçları hakkında bkz. Hacı Mehmet Boyraz ve Burak Özdemir, "Koronavirüsün Gölgesinde 2020 KKTC Cumhurbaşkanlığı Seçimi", *SETA Analiz*, 8 Ekim 2020; Hacı Mehmet Boyraz ve Burak Özdemir, "2020 KKTC Cumhurbaşkanlığı İlk Tur Seçim Sonuçları", SETA Odak, 15 Ekim 2020.

MEHMET UĞUR EKİNCİ

Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde lisans, Bilkent Üniversitesi Tarih Bölümü'nde yüksek lisansını tamamladı. Ohio State Üniversitesi ve Bilkent Üniversitesi'nde doktora dersleri aldıktan sonra doktorasını Londra Üniversitesi SOAS Siyaset ve Uluslararası Çalışmalar Bölümü'nde tamamladı. Araştırma alanları arasında güncel Balkan politikaları, Avrupa siyaseti, iç siyaset-uluslararası siyaset bağlantıları, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemleri dış politikası ve siyasi tarihi bulunmaktadır.

dasını öncelikle Türkiye ile ilişkilerin geliştirilmesi ve KKTC'ye Türkiye'den daha fazla yatırım çekilmesi üzerine kuran Tatar, Kıbrıs sorunuyla ilgili olarak müzakerelerinin bir sonuç vermeyeceğini ve sorunun "egemen eşitlik" prensibiyle çözülmesini savundu. Seçim propagandalarında öncelikle Kıbrıslı Türklerin Türkiye'den bağımsız bir iradeye sahip olması gerektiğinin altını çizen Akıncı ise Kıbrıs sorununun Birleşmiş Milletler (BM) parametreleri uyarınca çözülmesi gerektiğini savunarak federasyon hedefiyle çözüm müzakerelerini devam ettireceğini ifade etti. KKTC'nin ekonomik ve siyasi olarak güçlenmesi için Türkiye'ye bağlı kalacağını vurgulayan Tatar'a karşılık Akıncı, Türkiye'nin KKTC'ye müdahalede bulunmasına karşı çıkacağını altını çizdi.

Parlamentar sistemle yönetilen KKTC'de cumhurbaşkanının en kritik siyasi görevi uluslararası alanda toplum lideri sıfatıyla çözüm müzakerelerini yürütmek olduğundan normal şartlarda adayların propagandalarında Kıbrıs sorununa daha fazla ağırlık vermeleri beklenirdi. Seçim öncesi konuşmalarında ne Tatar'ın uluslararası toplum nezdinde nasıl bir söylem ve strateji izleyeceği, ne de Akıncı'nın bundan sonraki

müzakerelerden nasıl olup da olumlu bir sonuç çıkarılabileceği hakkında ortaya somut ve doyurucu bir plan koyduğu söylenebilir. Adayların bu tutumu, Kıbrıslı Türkler arasında çözüm müzakerelerinin geleceği hakkında beklentilerin pek de yüksek olmamasının bir sonucu olarak değerlendirilebilir.

KKTC'DE GERÇEKLEŞTİRİLEN SON DÖRT CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİNİN SONUÇLARI			
	ADAYLAR	OY	YÜZDE
2005 (1. Tur)	Mehmet Ali Talat (CTP)	55.945	55,59
	Derviş Eroğlu (UBP)	22.874	22,73
	M. Şenol Arabacıoğlu (DP)	13.302	13,22
2010 (1. Tur)	Derviş Eroğlu (UBP)	61.422	50,35
	Mehmet Ali Talat (Bağımsız)	52.294	42,87
2015 (2. Tur)	Mustafa Akıncı (Bağımsız)	67.032	60,50
	Derviş Eroğlu (UBP)	43.763	39,50
2020 (2. Tur)	Ersin Tatar (UBP)	67.322	51,69
	Mustafa Akıncı (Bağımsız)	62.910	48,31

Kaynak: KKTC Yüksek Seçim Kurumu. 2020 sonuçları geçicidir.

2005 yılından bu yana KKTC'deki cumhurbaşkanlığı seçimleri incelendiğinde Kıbrıs sorununun gidişatının seçim sonucu üzerinde kayda değer bir etkisinin olduğu görülür. O tarihten bu yana kamuoyunun beklentilerindeki iniş-çıkışlara göre seçimi "federal çözüm" veya "siyasi eşitlik" fikirlerini savunan adaylar kazanmaktadır. 2005 yılında her ne kadar Annan Planı henüz reddedilmişse de Türkiye'nin Avrupa Birliği (AB) üyelik müzakereleri başlamış olduğundan Kıbrıslı Türkler arasında AB çatısı altında birleşik Kıbrıs'ın kurulacağına yönelik beklentiler hala canlılığını korumaktaydı. Siyasi eşitliğin en büyük savunucusu Rauf Denктаş'ın da aday olmadığı bu seçimi ilk turda federasyon taraftarı Mehmet Ali Talat büyük bir oy farkıyla kazandı. Ancak Türkiye'nin AB adaylık sürecinin tıkanıp ve Kıbrıslı Türkler üzerindeki ambargoların kalkmayacağı anlaşıldığında ibre yeniden tersine döndü. Bu dönemde Talat ile Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) lideri Dimitris

Hristofyas arasında ilerleyen diyaloga rağmen çözüm için somut bir beklentinin oluşmaması "siyasi eşitlik" fikrinin yeniden canlanmasını sağladı ve 2010 seçimini ilk turda UBP adayı Derviş Eroğlu kazandı.

Eroğlu seçildiğinde çözümün gerçekleşmemesi durumunda bir "B planına" gidilebileceği dile getirilmekteydi. Bununla beraber Eroğlu, siyasi eşitliğe dayalı bir federasyon için müzakerelere açık olduğunu ve çözümsüzlüğün Rum tarafından kaynaklandığını vurgulamayı sürdürdü. Dönemin BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon başta olmak üzere uluslararası aktörlerin çabalarının sonucunda GKRY Cumhurbaşkanı Nikos Anastasiadis masaya oturmayı kabul etti ve 11 Şubat 2014'te iki toplum lideri tarafından iki toplumlu ve iki bölge federal çözüme yönelik ortak bir bildiri yayınlandı.² Böylelikle yakın bir gelecekte adanın yeniden birleşeceği konusunda beklentiler arttı. 2015 yılında KKTC'de gerçekleşen cumhurbaşkanlığı seçimini masada çözüme daha yakın bir tavır izlemeyi ve güven artırıcı önlemler yoluyla adadaki iki tarafın yakınlaşmasını sağlamayı vadeden Mustafa Akıncı kazandı. Akıncı döneminde güven artırıcı önlemler konusunda bazı adımlar atılsa da özellikle deniz yetki alanları konusunda GKRY ile yaşanan anlaşmazlıklar sebebiyle çözüm müzakereleri ancak kesintili olarak ilerleyebildi. BM Genel Sekreteri Antonio Guterres'in son bir gayretiyle 2017 yılında İsviçre'de garantör ülkelerin katılımıyla düzenlenen beşli konferanslarda kapsamlı çözüm üzerine görüşmeler yoğunlaştırılsa da taraflar arasındaki temel fikir ayrılıkları devam etti. Nihayet GKRY'nin güvenlik ve garantiler konusunda geri adım atmaması üzerine konferans Temmuz 2017'de dağıldı.³ O tarihten bu yana BM'nin arabuluculuk girişimleri kayda değer bir sonuç vermediği gibi Doğu Akdeniz'de artan gerilimler olası bir konferansta Türkiye'nin diğer paydaşlarla uzlaşma ihtimalini iyiden iyiye azalttı.

² Rum tarafını müzakereye sevk eden faktörler hakkında bir değerlendirme için bkz. Furkan Şenay ve Mehmet Uğur Ekinci, "Birleşik Kıbrıs İçin 'Son Şans': Federal Çözüm Müzakereleri", *SETA Analiz*, 23 Mayıs 2014.

³ Beşli konferansın dağılması ve gelecek beklentileri hakkında değerlendirmeler için bkz. Mehmet Uğur Ekinci, "Kıbrıs'ta Müzakerelerin Çöküşü", *SETA Perspektif*, 11 Ağustos 2017.

Yukarıda anlatılanlara bakıldığında, vaatlerinde Rumlarla diyalogu ve federal çözüm ümidini öne çıkaran cumhurbaşkanları dönemlerinde büyük hayal kırıklıkları yaşanırken Türkiye'nin garantörlüğüne ve siyasi eşitliğe vurgu yapan cumhurbaşkanlarının dönemlerinde ise 2004'teki Annan Planı referandumu ve Şubat 2014 mutabakatı gibi adada yeniden birlik kurmaya yönelik önemli somut adımların atılabildiği görülüyor. Yalnızca bu duruma bakarak KKTC'de cumhurbaşkanlarının çözüm konusundaki tavrının müzakerelerin seyri üzerinde belirleyici bir etkiye sahip olmadığı rahatlıkla anlaşılabilir. Kıbrıs sorununun geleceği öncelikle GKRY'nin, garantör ülkelerin ve uluslararası toplumun tutumuna bağlıdır.

Bu durum akılda bulundurulduğunda KKTC'deki son cumhurbaşkanlığı seçiminin sonucu daha iyi anlaşılabilir. GKRY'nin, garantör ülkelerin ve uluslararası toplumun mevcut tutumuna bakarak Kıbrıs sorununun öngörülebilir bir gelecekte çözümlenmeyeceğini düşünen seçmenler için cumhurbaşkanlığında Tatar veya Akıncı'nın olması bu bağlamda hiçbir fark yaratmayacaktı. Bu yöndeki kanaatin özellikle federal çözümü benimseyen sol ve merkez görüşlü seçmen için sandığa gitme konusunda motivasyon düşüklüğüne yol açtığı iddia edilebilir. Nitekim 2017'de önemli bir noktaya gelen müzakerelerin sonuçsuz kalmasını engelleyemeyen Akıncı'nın federal çözümü yeni dönemde nasıl başarabileceği tamamen muammaydı. Kaldı ki, Türkiye'nin AB ile ilişkilerinin mevcut durumu devam ettikçe federal çözümü desteklemeyeceği de ortadaydı. Bu durumda Akıncı'ya oy verenlerin en büyük motivasyonunun "Türkiye'nin müdahalelerine karşı Kıbrıslı Türklerin iradesini korumak" olduğu anlaşılıyor. Akıncı'nın somut içeriği tam anlaşılamayan bu 'idealist' argümanına karşılık Tatar'ın Türkiye ile ilişkileri derinleştirmeye ve Türkiye'den daha fazla yatırım çekmeye yönelik "pragmatik" vaatleri Kıbrıslı Türk seçmen arasında daha büyük ilgiyle karşılandı.

Federal çözüm yukarıda sayılan harici aktörlerin tutumlarından dolayı ufukta görünmediğinden Kıbrıslı Türkler için güvenlik ve ekonomilerini güvence altına almanın en kısa yolu olarak Türkiye ile ilişkile-

rin güçlendirilmesi öne çıktı. Aslında KKTC'de cumhurbaşkanından ziyade hükümetin yetki alanına giren Türkiye ile ilişkiler konusunun seçim sonucu üzerinde ancak sınırlı bir etki yapması beklenirdi. Fakat Akıncı'nın 2017 yılından bu yana Türkiye'nin yetkilileriyle zaman zaman polemığe girmesi ve seçim propagandalarında gitgide Türkiye'ye karşı suçlayıcı ifadeler kullanması, kendisinin seçildiği takdirde Türkiye ile KKTC arasında siyasi gerginlikler yaşanabileceği ve bunun sonucunda Türkiye'nin KKTC'yi cezalandırabileceğine dair endişelere yol açmış olmalıdır. Son yıllarda döviz kurlarının yükselişi, koalisyon hükümetlerinin verimsiz yönetimi ve COVID-19 salgını gibi faktörlerin KKTC ekonomisi üzerindeki olumsuz etkileri göz önüne alındığında birçok seçmenin Türkiye ile yaşanacak yeni polemiklerin doğuracağı ekonomik maliyetin yerine kısa vadede Türkiye'den daha fazla yardım ve yatırım gelmesini tercih ettiği anlaşılabilir.

Sonuç olarak, kendi seçmenini "Türkiye'ye karşı Kıbrıslı Türkler" söylemi etrafında konsolide etmek isteyen Akıncı, kitleleri cezbedecek somut bir vaat ortaya koymayı başaramamıştır. Bu sebeple federal çözümü benimseyen sol ve merkez seçmenin bir kısmının dahi ya sandığa gitmediği ya da tercihini Tatar lehine kullandığı görülmektedir. Tatar ise hem kullandığı söylemlerle milliyetçi seçmenin oyunu alırken hem de ekonomik vaatleriyle Kıbrıslı Türkler için kısa vadede daha fazla umut meydana getirmiştir. Böylelikle UBP seçmeninin büyük ölçüde sandığa gittiği, diğer partilerden de Tatar'a bir miktar oy geldiği görülmektedir. Dolayısıyla Kıbrıslı seçmenlerin çoğunluğunun rasyonel bir tercihte bulunduğu ve bu sayede Tatar'ın galip geldiği söylenebilir. Yine de Akıncı'nın somut bir vaatte bulunmadığı halde yüzde 48'in üzerinde oy alması, Kıbrıslı Türklerin Türkiye'nin politikalarına yönelik bakışını gösteren önemli bir veri olarak göze çarpmaktadır.

SEÇİMİN SİYASİ SONUÇLARI

Tatar'ın seçilmesi öncelikle Türkiye-KKTC ilişkilerinde yeni pürüzlerin yaşanma ihtimalini azaltmıştır. Yine de Türkiye-KKTC ilişkilerinde bundan sonra

yaşanacak gelişmelerin ve uygulamaya konacak somut politikaların nasıl şekilleneceği KKTC siyasetindeki bir dizi gelişmeye bağlıdır. Çünkü yukarıda da değinildiği üzere KKTC’de Türkiye ile ilişkiler ve icraatlar öncelikle hükümetin görev alanına girmektedir.

Ekonomik ve siyasi konularda Türkiye ile KKTC arasındaki ilişkilerin hızla derinleşebilmesi için öncelikle KKTC’de hem kendi içinde uyumlu, hem de Türkiye ile eşgüdümlü çalışacak bir hükümetin iş başına gelmesi gerekiyor. Cumhurbaşkanı seçiminden birkaç gün önce Halkın Partisi’nin (HP) koalisyonundan ayrılmasıyla KKTC’de mevcut hükümet Meclis çoğunluğunu kaybetti. Cumhuriyet Meclisindeki mevcut sandalye dağılımından dolayı yeni hükümetin kurulmasının oldukça sancılı olacağını ve koalisyon alternatiflerinden hiçbirinin uzun soluklu olamayacağını tahmin etmek zor değil. Yine de erken seçimin getireceği zaman kaybını ve mali külfeti önlemek adına en az iki partinin olduğu ve bazı partilerin dışarıdan destek verdiği bir hükümet kurulabilir. Böyle bir hükümetin radikal kararlar alıp uygulamaya koyması durumunda bunun meşruiyeti ise hem KKTC’de hem de uluslararası kamuoyunda tartışılacaktır. Her halükarda KKTC’de 2021 yılında bir erken seçim ihtimali oldukça kuvvetlidir.

Cumhurbaşkanlığına seçilen Tatar’ın UBP üyeliğinden ayrılmasının sonucu olarak partinin olağanüstü kongreye gitmesi ve yeni genel başkanını seçmesi gerekiyor. 31 Ekim tarihinde yapılacak ve çok sayıda adayın yarışacağı kongrenin UBP içinde tartışma ve ayrılıklara yol açma ihtimali bulunuyor. Ülkedeki diğer merkez ve merkez-sağ partilerin de adeta bir varoluş krizinde olduğu söylenebilir. Uzun yıllar boyunca Demokrat Parti’nin (DP) liderliğini yapan Serdar Denktaş’ın partisinden ayrılması bu partinin geleceğini belirsiz hale getirirken Mecliste 9 sandalyeyle üçüncü sırada yer alan HP’nin kurucu lideri Kudret Özersay’ın da cumhurbaşkanlığı seçiminin ardından siyasi kariyerini gözden geçirdiği görülüyor. Parçalı durumdaki ülke siyasetinde küçük partilerin oynadığı kilit rol dikkate alındığında bu partilerde yaşanacak gelişmelerin bundan sonra kurulacak hükümetler üze-

rinde ne denli belirleyici olabileceği anlaşılabilir. Diğer taraftan milletvekili seçimlerinde sol görüşlü seçmenin ağırlıklı olarak desteklediği Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) de olası koalisyon hükümetlerinin en önemli adaylarından biri olmayı sürdürüyor.

KKTC siyasetinde yıllardır yaşanan kavgalar ve bölünmeler sebebiyle olası bir erken seçimin ardından dahi siyasi istikrarın tesis edilmesi oldukça zor olacaktır. KKTC toplumunda GKRY ve Türkiye’de olduğu gibi başkanlık sistemine geçilmesine yönelik fikirlerin gitgide daha fazla taraftar bulduğu görülüyor. Tatar’ın cumhurbaşkanlığı sırasında başkanlık sistemine geçiş konusunun daha fazla tartışılması bekleyebiliriz.

KIBRIS MÜZAKERELERİNİN GELECEĞİ

Kasım 2019’da BM Genel Sekreteri Antonio Guterres, adadaki iki lider Akıncı ve Anastasiadis ile Berlin’de gayri resmi bir görüşme yapmış ve müzakerelere kaldığı yerden devam edilmesini tavsiye etmişti. KKTC’de cumhurbaşkanı seçiminin tamamlanmasıyla önümüzdeki günlerde bu çağrışı yinelemesi ve beşli konferansın yeniden başlatılması için bir yol haritası açıklaması bekleniyor.⁴ Müzakere masasına gelmeye istekli görünen GKRY Cumhurbaşkanı Anastasiadis’in tezlerinde herhangi bir değişiklik gözlenmiyor.⁵ Buna karşılık Türkiye ise çözüm arayışlarına kategorik olarak karşı çıkmamakla beraber, ancak siyasi eşitliğin Rum tarafınca kabul edildiği bir müzakere sürecinde yer alacağını açıkladı.⁶

Yeni Cumhurbaşkanı Tatar’ın da siyasi eşitlik olmayacaksa federasyonun gerçekleşmeyeceği yönündeki kararlılığı da hesaba katıldığında Anastasiadis’in mevcut tavrını devam ettirmesi durumunda adada birleşme ihtimalinin tamamen ortadan kalkacağı endişesi GKRY’deki bazı ılımlı gözlemciler tarafından

4 “Her Şey Hazır”, *Diyalog Gazetesi*, 19 Ekim 2020.

5 “BM Genel Sekreteri ‘Gayri Resmi Beşli Konferanstan Önce Ön Anlaşma İstiyor’ İddiası”, *detaykibris.com*, 21 Ekim 2020.

6 “SC-92, 17 Eylül 2020, Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Hami Aksoy’un, BM Genel Sekreteri Guterres’in Kıbrıs Meselesi Konusundaki Açıklaması Hakkındaki Soruya Cevabı”, T.C. Dışişleri Bakanlığı İnternet Sitesi, 17 Eylül 2020.

dile getiriliyor.⁷ Öte yandan Anastasiadis'in görüşlerini esnetmesi durumunda başta kendi partisi olmak üzere iç kamuoyunda olumsuz tepkilerle karşılaşacağı da muhakkak. Bu durumda beşli konferansın yeniden başlayıp başlamayacağını öncelikle Anastasiadis'in masaya hangi tezlerle geleceğine dair yapacağı tercihe bağlı olduğu söylenebilir.

Yeni KKTC Cumhurbaşkanı Tatar'a gelince, kendisi her ne kadar zaman zaman "iki devletli çözüm" fikrini dile getirmekteyse de görüşlerinin UBP geleceğinden gelen eski cumhurbaşkanları Rauf Denktaş ve Derviş Eroğlu'nunkilerden pek de farklı olduğu söylenemez. Zira Tatar'ın esas vurgusu iki devletlilikten ziyade siyasi eşitlik üzerinedir. Dolayısıyla Rum tarafının siyasi eşitlik konusundaki tavrına bağlı olarak Tatar liderliğinde müzakerelerin yeniden başlama ihtimali göz ardı edilemez. Seçimlerdeki rakibi Akıncı'dan farklı olarak Tatar'ın Rum tarafıyla yürütülecek müzakerelerde siyasi eşitlik konusunda daha katı bir tavır sergileyebileceği söylenebilir. Bugüne kadarki bütün KKTC liderleri için birer kırmızı çizgi durumundaki garanti ve güvenlik konularında da Tatar herhangi bir taviz verme yoluna gitmeyecektir.

GKRY'deki siyasi aktörler arasında Türklerle siyasi eşitlik temelinde bir çözüme yönelik gözle görülür bir irade olmadığı gibi çözümden önce Türkiye'nin adadaki askerlerini çekmesi ve kurucu anlaşmalarda tesis edilmiş garantörlüklerin iptal edilmesi konusunda görüş birliği bulunmaktadır. Bu durum devam ettiği sürece KKTC ve Türkiye'nin müzakereleri devam ettirmek istememesi doğaldır. Müzakerelerin bu sebeple ilerleme kaydedememesi durumunda GKRY'nin izleyeceği muhtemel strateji uluslararası platformlarda

7 "Our View: Anastasiades will Now Have to Negotiate with the More Inflexible Tatar", *Cyprus Mail*, 20 Ekim 2020.

bir yandan "çözüm yanlısı" görüntüsü vermek, diğer yandan çözümün gerçekleşmemesinden KKTC'den ziyade Türkiye'yi sorumlu tutmak olacaktır. Hatta GKRY, seçimde Türkiye tarafından desteklendiğini gizlemeyen⁸ Tatar'ın Kıbrıslı Türklerin değil, Türkiye'nin çıkarlarını temsil ettiği iddiasıyla uluslararası topluma Kıbrıs'ta çözüm için Türkiye'ye baskı kurma çağrısında bulunabilir.

Nitekim GKRY hükümetinin son yıllarda Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de yayılmacı politikalar izlediği şikayetiyle özellikle AB, ABD ve BM nezdinde diplomatik girişimlerini artırdığı biliniyor. Son olarak KKTC'deki cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde Maraş'ın halka açılmasının ardından da benzer girişimlerde bulundu. Kıbrıslı Rumların bu girişimlerinin uluslararası toplumda olumlu karşılık bulduğu görülüyor. Özellikle Maraş'ın halka açılmasını ABD, Rusya, Almanya ve Fransa gibi ülkelerin yanı sıra BM Güvenlik Konseyi ve AB tepkiyle karşıladı. AB'nin toplantılarında "Kıbrıs'ın deniz yetki alanlarını ihlal ettiği gerekçesiyle" Türkiye'ye yaptırım uygulanması halen tartışılıyor. ABD'de 3 Kasım tarihinde gerçekleştirilecek olan başkanlık seçimlerini son zamanlarda Türkiye ile Yunanistan arasında yaşanan anlaşmazlıklarda Yunanistan'ı destekleyen⁹ Joe Biden'ın kazanması durumunda ABD'nin Doğu Akdeniz ve Kıbrıs konularında nasıl bir politika izleyeceği de belirsizliğini koruyor. Bütün bunlar dikkate alındığında yıllardır dondurulmuş bir sorun olarak kendi mecrasında ilerleyen Kıbrıs sorununun bundan sonra Türkiye'nin Batı ile ilişkilerinde daha merkezi bir yer işgal etmesini bekleyebiliriz.

8 "Türkiye'nin Adamı Olmaktan Gurur Duyarım" Diyen Ersin Tatar: Ben Bir Kaleyi Yıkım", *Yeni Şafak*, 21 Ekim 2020.

9 "Biden Calls for Pressure on Turkey to Stop Provocations Against Greece", *ekathimerini.com*, 6 Ekim 2020.

SIYAASET, EKONOMİ VE TOPLUM ARAŞTIRMALARI VAKFI
FOUNDATION FOR POLITICAL, ECONOMIC AND SOCIAL RESEARCH
مركز الدراسات السياسية والاقتصادية والاجتماعية

www.setav.org | info@setav.org | @setavakfi